

Komunardí

Vrzot prken a okenic ruší můj spánek
Vítř po dlažbě honí zbytky revolučních listů
Nevrátíš sůl do obrácených slánek
Neobrátíš strachem socialistu

Sám v domě, nemaje nic na práci
Spočívám poklidně za okny své mansardy
A čekám, až pro mě přijdou si vojáci
Jako pro mé bratry komunardy

V krvi necht' utopen je nádherný květen
V pochvu čepel vrostla skrze rez
Náš osud byl po nitkách v silný provaz spleten
A ten provaz končí u zdi Père-Lachaise